

γου κεῖται, οὐδὲ κτίσμα ἢ ποίημα ὁ Γίδης.

245—249.

Απόδειξις ἐξ ἐπιτηρήσεων γραφικῶν, δτὶ ώς Θεὸς προσκυνεῖται οὐδὲν τῶν κτισμάτων· οὔτε μὴν προσκυνούμενα ἀνέχεται προσκυνεῖσθαι ἢ δοξολογεῖσθαι, αἰτίαν ἔχουσα τοῦ πεποιεῖσθαι τὸν Γίδην, ώς αὐτοὶ νομίζουσιν ἀληθῆ, καὶ λύσις ἐφεξῆς, μετὰ πιθανότητος συλλογισμῶν. 252.

Ἐτι εἰς τὸ, «Κύριος ἔκτισέ με». δτὶ οὐ κτίσμα ὁ Γίδης.

Αλλο, τῶν δρθιδόξων λεγόντων, «Εἰ κτίσμα ἐστὶν δὲ Γίδης, πῶς ἔχει κατὰ φύσιν τὸ εἶναι δημιουργός; Οὐ γάρ ἵδιον τῶν κτισμάτων τοῦτό γε»· Ἀνθυπήνεγκαν οἱ αἰρετικοὶ τὰ ὑποτεταγμένα, ὃν αἱ λύσεις εἰσὶν ἐφεξῆς. 253.

Ἐπιτηρήσις ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, δτὶ δτε τὴν ἐκ Πατρὸς γέννησιν αὐτοῦ σημαίνει δὲ Γίδης, ἢ ἔτερός τις τῶν ἀγίων περὶ αὐτοῦ, οὐ προστίθησιν αἰτίαν. Οὐ γάρ διὰ τί Θεὸς ὑπάρχει, ἢ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐγεννήθη. «Οτε δὲ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὅμοιώσιν αὐτοῦ σημαίνουσιν αἱ Γραφαὶ καὶ τὴν διὰ τῆς παρθενίας γέννησιν, εὐθὺς καὶ τὴν αἰτίαν συνάπτουσιν, ἵνα μάθωμεν δτὶ περ ὁ ὁν ἀεὶ τοῦ Θεοῦ Λόγος, διὰ τίνα χρείαν γέγονεν ἀνθρωπος, οὐκ ἀρχὴν τοῦ εἶναι τὸ τε λαθῶν, ἀλλ’ εἰς τὴν τοῦ δούλου μορφὴν, ὅσον εἰς τὸ σχῆμα μεταποιούμενος, καὶ κατὰ τοῦτο πεποιηθεῖται τε καὶ ἔκτισθαι νοούμενος. 277. ΙΤ'. Περὶ ἀἰδίτητος Γίδην, καὶ δτὶ ἀμερίστως προσῆλθεν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρός.

296—301.

ΙΖ'. «Οτι τῶν τῇ κτίσει προσόντων οὐδὲν τῷ Γίῳ πρόσεστι διόπερ οὐ κτίσμα ὁ Γίδης. 301.

ΗΗ'. «Οτι μὴ ταῦτὸν κτίσμα καὶ γέννημα, μηδὲ τὸ κτίζειν καὶ τῷ γεννῆν ἐπὶ Θεοῦ. 308—312.

ΙΘ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, δτὶ ὁ Γίδης οὐκ ἔστιν ἀληθινὸς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀλλ’ ἔτερός τις παρ’ αὐτὸν τῇ φύσει καὶ ξένος, τὸ δὲ ἐντεῦθεν συναγόμενον, δτὶ καὶ ὄμοούσιος τῷ Πατρὶ, καὶ οὐκ ἔξωθεν, ἀλλ’ ἐκ τῆς οὐσίας ἔστιν αὐτοῦ. 313—328.

Κ'. Εἰς τὸ, «Τύπεισινε σταυρὸν, αἰσχύνης ακταφρονήσας· διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἔχαριστο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ

ὑπὲρ πᾶν ὄνομα». Ἐν ὦ σχόλια περὶ σαρκώσεως, τὸν αὐτὸν ἔχοντα νοῦν. 329—353.

Εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἥπτὸν τὸ λέγον, «Ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς τοσούτῳ κρείττων γενέμενος τῶν ἀγγέλων». 337.

Παράθεσις ἥπτῶν σημαίνουσα, δτὶ τὸ, «Κρείττων», ἡ θεία Γραφὴ ἐπὶ τῶν διεστηκότων ἢ κατὰ τὸν τῆς φύσεως λόγον, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν τιθησιν, ἢ κατὰ τὸ μέτρον τῆς χάριτος. 340.

Αλλο διηγηματικῶς δτὶ τὸ, «Κρείττων γενέμενος τῶν ἀγγέλων», οὐκ οὐσιῶν εἰσφέρει σύγκρισιν, ἀλλὰ μᾶλλον διακονιῶν. Εἴρηται δὲ καὶ ἄλλως. 348.

Παράθεσις ἥπτῶν περὶ ἀνθρωπότητος Χριστοῦ, καὶ λύσις ἐφεξῆς. 349.

Αλλο, ἐκ τῶν αὐτῶν καλὴ καὶ χρησιμωτάτη τῶν διακονιῶν ἡ σύγκρισις, τῆς τε τῶν ἀγγέλων, καὶ τοῦ Γίδην τοῦ «Κρείττωνος» τὴν δύναμιν ἐρμηνεύουσα· Πῶς γάρ κρείττων τῶν ἀγγέλων ἔστι, καὶ πόσον, εἰς αὐτῶν γνωσόμεθα. 352.

ΚΑ'. Εἰς τὸ ἥπτὸν τοῦ Ἀποστόλου «Κατανόσατε τὸν Ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς διμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν, πιστὸν ὅντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν». Τὸ δὲ συναγόμενον, δτὶ οὐ ποίημα οὐδὲ κτίσμα ὁ Γίδης. 356.

ΚΒ'. Εἰς τὸ, «Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας ἐκείνης οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἀγγελοι τῶν οὐρανῶν, οὐδὲ ὁ Γίδης, εἰμὴ ὁ Πατὴρ μόνος». 368.

ΚΓ'. Εἰς τὸ, «Ο Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Γίδην, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ». Καὶ εἰς τὸ, «Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου». Καὶ εἰς τὸ «Οὐ δύναμαι ἐγὼ ἀπέμαυτον ποιεῖν οὐδὲν, ἀλλὰ καθὼς ἀκούω ακρίνω». καὶ δσα ὄμοια τούτοις ἔσι ἥπτά. 380.

ΚΔ'. Εἰς τὰ λεγόμενα περὶ τοῦ Σωτῆρος ἀνθρωπίνως παρὰ τοῖς Εὐαγγελισταῖς, εἰς τὸ, «Ἐκλαυσε». καὶ εἰς τὸ, «Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται». καὶ εἰς τὸ, «Εἰ δύνατὸν παρελθέτω ἀπέμοι τὸ ποτήριον τούτο». καὶ εἰς τὸ, «Περίλιπός ἔσιν ἡ ψυχὴ μου». καὶ δσα τούτοις ὄμοια ἥπτα, παραθέσεις ἀποδεικτικαὶ καὶ ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, τῶν χριστομάχων ἀνατρέπουσαι τὴν κακόνοιν. 389.

ΚΕ'. Εἰς τὸ, «Πρωτότοκος πάσης κτίσεως». Ὅτι